

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Nejvyšší státní zastupitelství**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2024, č. j. 15 A 30/2023-36,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) se žalobou podanou dne 12. 4. 2023 k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2023, č. j. 1 Sin 306/2023-10, ve věci stěžovatelovy žádosti o informace podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Současně s podáním žaloby stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[2] Městský soud usnesením ze dne 5. 3. 2024, č. j. 15 A 30/2023-17, zamítl žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudních poplatků (výrok I.) i návrh stěžovatele na ustanovení zástupce (výrok II.). Městský soud odkázal na své předchozí usnesení ve věci téhož stěžovatele ze dne 21. 11. 2023, č. j. 18 A 59/2023-20, z něhož vycházel i v projednávané věci. Stěžovatel podle městského soudu dostatečně neprokázal své finanční ani majetkové poměry, ač k tomu byl vyzván a poučen. Doklady předložené stěžovatelem byly neúplné a nevěrohodné. Městský soud vzal rovněž v úvahu, že stěžovatel podává velké množství obdobných žalob, v nichž opakuje stále stejná tvrzení a na výsledky soudních řízení nereaguje. Ze správního spisu ani tvrzení stěžovatele přitom nevyplývá, že by se nynější věc přímo týkala jeho životních zájmů. I kdyby tedy stěžovatel prokázal nemajetnost, městský soud by mu osvobození od soudních poplatků nepřiznal vzhledem k povaze a množství žalob, které podává. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nesplnil podmínky pro osvobození od soudních poplatků, zamítl městský soud rovněž jeho návrh na ustanovení zástupce.

[3] Proti uvedenému usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 4. 2024, č. j. 10 As 67/2024-11, zamítl.

[4] Městský soud následně stěžovatele usnesením vyššího soudního úředníka ze dne 7. 5. 2024, č. j. 15 A 30/2023-28, opětovně vyzval k zaplacení soudního poplatku. Pro zaplacení soudního poplatku městský soud stěžovateli stanovil lhůtu 15 dnů od doručení daného usnesení. Stěžovatel na dané usnesení reagoval námitkami ve smyslu § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Předseda senátu usnesením ze dne 4. 6. 2024, č. j. 15 A 30/2023-32, předchozí usnesení potvrdil. Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil.

[5] Městský soud následně usnesením ze dne 19. 6. 2024, č. j. 15 A 30/2023-36, zastavil řízení o žalobě stěžovatele s odůvodněním, že stěžovatel ani po opakované výzvě nesplnil poplatkovou povinnost.

[6] Proti tomuto usnesení městského soudu brojí stěžovatel kasační stížností.

[7] Dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v relevantním znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč. Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[8] Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost, ke kasační stížnosti však připojil žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce pro toto řízení.

[9] Nejvyšší správní soud stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl usnesením ze dne 23. 7. 2024, č. j. 5 As 210/2024-5, z týchž důvodů, na které poukázal již městský soud. Zdůraznil význam regulační funkce soudních poplatků mající za cíl omezit podávání neuvážených či svévolných (šikanózních) návrhů a poukázal na to, že i jemu je z jeho úřední databáze známo, že stěžovatel vedl či vede velké množství sporů (podal již přes 240 kasačních stížností, z toho přes 60 za poslední rok), z nichž se velká část (včetně nyní posuzované věci) týká jím podaných žádostí o informace. Stěžovatel však ani v tomto případě, i přes poučení, která mu městský soud poskytl v jiných řízeních, neozřejmil, jak se jím požadované informace týkají podstatných okolností jeho životní sféry. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že s ohledem na povahu posuzované věci nebylo na místě osvobodit stěžovatele od soudních poplatků. Protože v posuzovaném případě nebyly splněny předpoklady pro osvobození stěžovatele od soudních poplatků, nevyhověl soud ani jeho návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud tedy stěžovatele uvedeným usnesením také vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč a doložil splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Současně ho řádně poučil o následcích nesplnění této výzvy.

pokračování

[10] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 29. 7. 2024, lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy marně uplynula v úterý dne 13. 8. 2024.

[11] Namísto zaplacení soudního poplatku stěžovatel na výzvu reagoval pouze podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 8. 2024, v němž navrhl postup dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, podle něhož soud pro nezaplacení poplatku řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohl vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě k zaplacení soudního poplatku sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Stěžovatel ovšem v uvedeném podání poukazuje v této souvislosti opětovně pouze na svou nemajetnost, která však nemůže sama o sobě naplnit podmínky pro postup soudu dle citovaného ustanovení za situace, kdy stěžovatel nebyl z výše uvedených důvodů Nejvyšším správním soudem osvobozen od soudních poplatků, a to bez ohledu na svou případnou nemajetnost.

[12] Stěžovatel ve zmiňovaném podání dále namítl podjatost členů 5. senátu Nejvyššího správního soudu, který však v tomto případě nepostupoval dle § 8 odst. 3 a 5 s. ř. s., tedy nepředložil věc k rozhodnutí o námitce podjatosti jinému senátu Nejvyššího správního soudu, neboť tato námitka byla uplatněna opožděně. Podle § 8 odst. 5 věty druhé a třetí s. ř. s. totiž účastník řízení musí námitku podjatosti uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl, přičemž k později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Stěžovatel spatřuje podjatost členů 5. senátu Nejvyššího správního soudu v tom, že mu měl tento senát údajně upřít ústavní práva vyplývající z čl. 36 a čl. 38 Listiny základních práv a svobod, ovšem o tom, že bude v jeho věci rozhodovat 5. senát Nejvyššího správního soudu, se stěžovatel dozvěděl již z přípisu zdejšího soudu ze dne 25. 7. 2024, č. j. 5 As 210/2024-8, v němž byl rovněž poučen o možnosti uplatnit námitku podjatosti ve zmiňované týdenní propadné lhůtě a jenž mu byl doručen společně s citovaným usnesením zdejšího soudu ze dne 23. 7. 2024, č. j. 5 As 210/2024-5, z něhož se stěžovatel zároveň dozvěděl, že nebude osvobozen od soudních poplatků ani mu nebude ustanoven advokát, v pondělí dne 29. 7. 2024. Týdenní lhůta pro uplatnění námitky podjatosti tedy marně uplynula v pondělí dne 5. 8. 2024. Stěžovatel ovšem námitku podjatosti uplatnil až ve středu dne 7. 8. 2024, tedy opožděně. Členové pátého senátu Nejvyššího správního soudu přitom sami žádný důvod ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., proč by měli být vyloučeni z projednávání a rozhodnutí této věci, neshledali. Dle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[13] Vzhledem k tomu, že stěžovatel v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost neuhradil, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[14] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 15. srpna 2024

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu